

[Erik B. Smith]

Men vi ved godt, at dette i de første år bliver for dyrt. Det er for mange penge; der er for mere end 444 mill. kr. i forslaget. Derfor foreslår vi også en gradvis ikrafttræden. Jeg tror, som ministeren også var inde på, at der med de mange fælles elementer må være mulighed for, at vi kan komme i gang med seriøse forhandlinger for, hvad jeg håber, at få et bredt forlig på dette område. Jeg tænker mig med den holdning, regeringen i øvrigt har til skattelettelser, som jo skaber mere arbejde, som betyder mindre dagpenge, at det økonomiske vel ikke skulle være så altafgørende for denne gruppe. Jeg garanterer for, at de penge til denne gruppe bliver brugt til et højere forbrug, for deres forbrug er utrolig lavt.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det er mit oprigtige håb, at vi kan nå et bredt forlig på området. De grupper, som vi her omfatter i lovgivningen, er for svage til, at vi skal gøre dem til genstand for partitaktiske spillfægtier.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Socialministeren bebudede i sin redegørelse vedrørende ældrekommisionens rapport, at han ville fremsætte forslag til en ændring af førtidspensionsområdet. Endvidere stemte det konservative folkeparti ved behandlingen af beslutningsforslaget B 33 den 25. maj 1982 for afskaffelsen af laveste invalidepension.

Det konservative folkeparti kan derfor tilslutte sig ministerens forslag til ændringer i førtidspensioneringssystemet. Vi betragter det netop som den nødvendige forenkling af førtidspensionssystemet. Det skulle give mere sammenhæng og derfor være mere overskueligt for brugerne og for dem, der rent faktisk skal sagsbehandle.

Ved at ophæve enkepension, folkepension for enlige kvinder i alderen fra 62 til 67 år, førtidsfolkepensionsalder fra 55 til 59 år og endvidere den førtidige folkepension fra 60 til 67 år og erstatte det med helbredsbetings førtidspension og en førtidspension på grundlag af sociale og helbreds-mæssige forhold tror jeg at man netop opnår det, man vil: forenkling og mere sammenhæng.

Den helbredsbetingsede førtidspension skal gå fra 15 til 67 år, når erhvervsevnen er nedsat med halvdelen på grund af invaliditet. Det er en udvidelse til 67 år. Vi kan tilslutte

os dette, for det må jo være et led i sammenhængen i et pensionssystem. Det drejer sig her om en varig nedsættelse af erhvervsevnen; det vil sige, at det har noget at gøre med, at man forlader sit erhverv, at man forlader arbejdsmarkedet og skal have en kompensation for det.

Førtidspensionen på grundlag af sociale og helbreds-mæssige forhold fra alderen 55 til 67 år kan vi også tilslutte os, som det er formuleret i ministerens forslag. Det er her en behovsbestemt førtidspension, det er altså forsørgelsessystemet, der kommer ind i billedet.

Jeg vil gerne også pointere her, at det er et spørgsmål om arbejdsmarkedet og om, at man fratræder sit arbejde. Der har jo været en del tale om efterlønnen i denne forbindelse, men efterlønnen hidrører fra aftaler mellem arbejdsmarkedets parter og er derfor tilknyttet arbejdsmarkedet og tilbagetrækning derfra. Der er derfor ingen – jeg understreger: ingen – ændring i efterlønnen, ligesom der heller ikke er nogen ændring i de øvrige invalidepensionsformer, den mellemste og den højeste, og vi kan tilslutte os, at man bibeholder dem.

Jeg vil gerne advare imod at gøre pensionslovgivningen til en regulator på arbejdsmarkedet. Hr. Erik B. Smith nævnte, at det var måske ikke nok, at det gjaldt de 55-67-årige, også de 40-50-årige har problemer. Jeg vil mene, at deres problemer må man tage sig af på en anden måde inden for det samlede sociale system. Jeg tror ikke på, at det er formålstjenligt, at en pensionsalder bliver sat ned. At gå på pension virker i sig selv inaktiverende. Derfor kan det virke invaliderende, og det tror jeg ikke er godt for os mennesker. Vi skal have et incitament til stadig væk at kunne yde noget og ikke bare nyde. Derfor er beslutningsforslag B 49 fra socialdemokratiet på mange måder lig det, regeringen kommer med, men de alderskriterier, der bliver nævnt, vil jeg være meget varsom med at anbefale. Vi har 67 år som officiel pensionsalder – når man vil sige det positivt: den alder, hvor man trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet – og den ønsker jeg at holde fast ved. Det gør de forskellige pensionsorganisationer også. De samvirkende Invalidepensionsorganisationer har gang på gang sendt os breve og anmodet om, at vi ikke nedsætter pensionsalderen, men måske snare-